

1875-04-22

AFSENDER

Johanne Luise Heiberg

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Sorento

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

Johanne Luise Heiberg skriver om sine oplevelser i Campanien.

TRANSSKRIFTION

Sorrent d: 22 April 1875

Kjære Capitain Jacobsen!

Da jeg saa ofte har plaget Dem med mine Klager om Sygdom - etc -har jeg det Haab, at de tiltrods for al den Kjedsommelighed, ikke ganske har opgivet Interessen for mig! saa at de vil tage Deel i, at jeg nu her i det deilige Sorrento endelig nu har faaet Bugt med den haardnakkede romerske Feber, som i den Grad havde forelsket sig i mig, at det lod til, at den aldrig havde isinde at forlade mig mere. I Salerno og i Begyndelsen her, udeblev den heller ikke, men da jeg nu i 14 Dage har været fri, antager jeg, at den endelig har taget afsked, og det er utroligt hvad jeg i disse 14 Dage er kommet til Kræfter, A[p]petit og Søvn have indfundet

sig, saa jeg nu haaber at gjense Hjemmet og mine Venner, som et ordentligt Menneske paa Sjæl og Legeme. Intet Sted i Italien har jeg fundet saa smukt, som her, intet Sted Luften saa reen og velgjørende, intet Sted Mennesker saa smukke, skikkelige og venlige og intet Sted mindre Plage af Ureenlighed. Veiret har længe været regnfuldt og koldt, men i de sidste dage er det begyndt at blive deiligt. Udenfor mine Vinduer, som vender ud til Haven, hænge Apelsiner og Citroner i tusindviis paa Træerne, hvor disse Blomster hver Dag true med at springe ud, der er et saadant Mylder af dem, at jeg næsten ikke fatter hvorledes man skal holde Duften af Dem ud naar de ret udfolde sig. Ja, Kjære Capitain Jacobsen, jeg er glad her, og skønne paa dette ophold. Vi komme just hjem fra en Kjøretour, den første, jeg har foretaget mig her, og vi vare

alle saa henrykte over det blaa Hav, Vesuv, Capris forunderlig formed Klippe Frugttræernes hvide Blomster, og Græsset som Fløil, saa vi alle blev enige om, at raabe Hurra for en fortreffelig Capitain, uden hvem vi aldrig havde seet dette vidunderlige deilige Punct paa Jorden, som engang seet aldrig glemmes.

Først i Juni haaber jeg at være i Kjøbenhavn, hvor F Heises har sat deres Bolig til min Disposition i Juni, Juli, August, de Maaneder de ligge paa Landet. Det skader ikke, at jeg saa betids er hjemme for

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

at søge en Leilighed og ordne meget som venter paa mig ved den endelige Flytning fra Rosenvænget, hvor endnu en Deel af mine sager staae. Krieger har den store Godhed at reise os imøde, for at hjælpe os videre frem mod

Hjemmet hvor jeg glæder mig til atter at see mine trofaste Venner blandt hvilke jeg haaber de tillader mig at regne Dem, min yngste Ven, men ligesom i Skolen den yngste kan springe forbi de Ældre, saaledes kan ofte den yngste Ven komme i Klasse med de ældre Venner, naar Venskabet har staaet sin Prøve her, som ...hine. Naar jeg nu rækker Dem min Haand i Hjemmet til Goddag, gid da dette Haandtryk maa kunde sige Dem alt hvad jeg saa ofte i Stilhed og Taknemmelighed har tænkt om Dem og Deres Virksomhed for Landet og for Kunstens Dyrkere.
Deres hengivne
Johanne Luise Heiberg

Til Hr Capitain Jacobsen

22/4 75

Sorrento D: 22 April 1875.

Kjære Capitain Jacobsen!

Da jeg saa ofte har plaget Dem
med mine Klager om Sjældom-
have jeg det Haab, at De tiltrøds far
at den Fjedsommelighed, ikke ganske
har opgivet Interessen for mig,
saa at De vil tage Del i, at jeg
nu her i det vilige Sorrento en-
delig nu har faaet Bigt med den
haardnakkede romerske Feber,
saa i den Grad haad. forelittit
sig i mig, at det led til, at den
aldrig hadde i sinde at forlade
mig mere. I Salerno og i
Begyndelsen her, indblev der
heller ikke, men da jeg nu
i 14 Dage har været fri, antager
jeg, at den endelig har tagt afsked,
og det er utroligt hvad jeg i disse
14 Dage er kommen til Kræfter,
Apetit og Søvn have indfundet

sig, saa jeg nu haaber at gjensie
Hjemmet og mine Venner, som
et ordentligt Menneske paa Gul
og Sørens. Intet Sted i Italien
har jeg fundet saa smukt, saa
helt, intet Sted Luftten saa ren
og veljærende, intet Sted Mennesker
saa smukke, idelkædelige og venlige,
og intet Sted mindre Plage af Uve-
dighed. Veiret har længe været
regnfaldt og kaldt, men i de sidste
Dage er det begyndt at blive Digt.
Dens mine Vindier, som ven-
der ind til Havens, henger Apple
siner og Citroner i Tusinder
paa Oranger, hvor disse Blom-
ster hver Dag trives med at opvæk-
ke ind, der er et saadant Myster
af dem, at jeg næsten ikke fatter
hvordan man skal holde Luftten
af dem ind naar de ret indfalder
sig. Ja, kære Capitain
Jacobsen, jeg er glad her, og
idjønner paa dette Ophold. Vi
kommer just hjem fra en
Kjæretour, den første jeg har
foretaget mig her, og vi vare

Alle saa henrykte over det blaa
Glas, Visire, Pappis forunderlig
formid. Klippe, Argyrtræernes
hvide Blomster, og Grassit som Blaad,
Saa vi alle blev enige om, at
raabe Glæssa for en fortreffelig
Kapitain, iden hvem vi aldrig
havde set det vidunderlige vilige
Busselt paa Jorden, som engang
set, aldrig glemmes.

Færet i Linnæ haaber jeg at
være i Kjøbenhavn, hvor G.
Heise har sat den Bølg til
sin Disposition i Linnæ, Aul,
August, D. Maanedens D. ligge paa
Lands. Det skæder ikke, at jeg
saa længe er hjemmefra at
søge en Seilighed og ordens meget
som ventet paa mig ud den
endelige Slutning fra Basen.
Vangt, hvor endan en deel
af mine Sager staa. Kriger
hav den store Godhed at
reise os imøde, for at
hjælpe os videre frem mod

Hjemmet hvor is glæder mig
til atter at se mine trofaste
Venner, blandt hvilke is høder
de tillader mig at regne Dem,
min yngste Ven, men ligesam
i Stolens den yngste. Den opring
farke D. Alder, saaledes Dan
ofte den yngste Ven kamme
i Høiden med D. Alder Venner,
naar Umiddelbart har staaet sine
Prove her, sam her hine.

Naar is nu rækker Dem
min Haand i Hjemmet til
Gode, gid da dette Haandstryk
maa blinde sig. Den alt hvad
is saa ofte i Stille og i alle
nemmelighed har tænkt om
Dem og Deres Virksomhed for
Landet og for Kunstens Dyg.
Der.

Deres hengiven
Johann. Ludv. Heiberg

Sit
Hr Capitain Jacobson